

MAGYAR KURIR.

Nr. 46.

Indult Bétsből, Kedden, December 6-dikán, 1831.

B é t s.

Ö Ts. H. Felsege méltóztatott Mgs. Straussenburgi Klein Dániel Urat, Sz. István Magyar Király Rende Vitézzét, az Erdélyi Kir. Gubernium valóságos Tanácsosát, önnön kérésére, egész fizetéssel, kegyelmesen nyugodalomra bocsátani, 's az eddig személyére rendeltetett esztendei 500 f. pótlék fizetést is meghagyván, hatvan esztendei hív szolgálatjáért, különös kegyelmes létszését kinyilatkoztatni.

A' közelebb mult Nov. 29 kén meghalálozott itten Fő Méltóságú Gróf Firmian Leopold Maximilian Bétsi Hercegi Érsek, Leopold Ausztriai Tsászár Nagy Keresztese, 's a' t. hosszszas betegkedése után életének 66 dik esztendejében. Fő rangjához illő fényes temetése Dec. 3-dikán délutánni 2 órakor tartatott, 's holt teste a' Felseges engedelmé szerént a' Sz. István temploma sírboltjába tételett.

Frantzia Ország.

A' Journal des Debats Nov. 25-kán jelenti: Tegnap előtt a' Kamara két szelein lévő tagok közzül mintegy 80-an öszvegyülvén, egy Biztosságra, melly Odilon, Barrót, Salvete, Maugin, Dupont (de l' Eure) Tracy (de Nantes) de Sade és Cormenin Urakból állott, azt bízták, hogy

készítsenek a' Királyhoz egy Felírást, mellyben az új Országnagyokat tevő Királyi rendelésen való fájdalomokat 's az abban való megütközéseket fejeznék ki. Ezen felírásnak, mellyet a' Párisi Ujságok Nov. 24 többnyire mind közöltek, rövid summája ez „Sire! Ha olyan környülállások adják magokat elő, mellyek között kéntelenek vagyunk aggodalmainkat 's kívánságinkat kijelenteni, erre nézve azt tartjuk, hogy a' törvények ereje szerént, a' Királyi-zékhez egész tisztelettel való folyamodásra, az út mindenkor nyitva vagyon előttök. — A' Követek Kamarája, melly a' Felseged Nov. 19 kén költ Rendeléseit által, olly állapotba helyheztetődött, hogy egyáltalában nem hallgathat; kötelességét tellyesíti, midön tudtára adja Felsegednek a' maga fájdalmát és a' szomorúságát. — Egy, ezen rendelések közzül, melly a' jelen környülállások között új Országnagyokat tesz, nem tetemes sérelmet ejt e' az 1830 dik esztendei Constitution? Miolta a' Követek Kamarája, a' koronának forma szerént való javaslására, a' polgári alkotmány 68 dik cikkelye által ötöt illető kötelességét tellyesítette, az Országnagyok nevezése általán fogva meg volt tiltva. — A' Ministerek ezen regulát éppen abban a' pillantatban hágták által, midön az örököség principumáról Frantzia Országnak tetszéskiáltása között, a' vélekedések tsak nem

mind egyezők; — abban a pillanatban, midőn ők az alatt, míg annak eltörlésén igyekeznek, azt önnön magok hozzák ismét be az eloszolhatatlan Kamarába, egy ilyen nem emberkerű személyt (General Foynak a' fiját) híván az Országnagyok méltóságára, a' kinek idejénél fogva a' Kamarában se széke seszava nem lehet, és a' ki azon méltóságra születése, és az atyának érdemeinek kivül semmi más just nem mulathat. — Az Ő Felsége Ministerei, egy másik rendelés által (melly a' 100 napok alatt adott katonai rangokról szóllott hasonlóképpen megsértették a' Kamarának, a' polgári alkotmánytól kapott jussait. Ugyan is ők adhatták Felségének azt a' tanácsot, hogy Felséged az elébe adott végzéstől Királyi helybehagyását tagadja meg. Egyéberánt nekik magokat az ezen dologban, törvényeink által parantsolólag ki szabott formákhoz alkalmaztatni kötelességek lévén, azt a' módot gondolták ki, hogy azon Végzésre, mely a' legérettebb elmével való megfontolás 's a' legpontosabb megvizsgálás után tétetett, feleletet adni ne engedjenek. — A' mi több, ugyan azok (Ministerek) nem átalottak egy olyan tárgyat, melyet a' Kamara az ő törvényadó köréhez tartozónak vélt egy Királyi rendelés által regulázni, 's ez által azonsértetellen just, mely a' haza védelmezéséért ontott vér által szereztetett, egyenesen ministeri engedelemmé változtatni. Utóljára ugyan ezek a' Ministerek, semmiben sem vévén azon kettős javallatot, mely önnön magoktól került, és a' mellyben a' Követek Kamarája már egyszer meg egyezett, magok örökítik meg két más rendelések által a' katonai rangokban a' sereg közt uralkodó visszaéléseket — Sire! a' Felséged Ministerei ezen különbféle lépések által méltán gerjeszthettek a' Kamarában szomo-

rú érzéseket, 's ezzel nem ok nélkül szerentséltetődött az a' jó egyetértés, melly a' Felséged Királyi székbe lett ditsőséges felhágása óta, a' Status igazgató tagjai között olly szerentsésen uralkodott. Mindazonáltal telyes bizodalomkat helyheztetik a' Frantzia Ország Követjei egy ollyan Fejedelemnek böltseségében, ki a' maga koronáját a' legszébb és legfelségesebb jussoknak köszönheti, 's elébe terjesztvén Felségednek az ő nehézségeket, reménylik, hogy a' Ministerek, a' polgári alkotmánytól kiszabott útban, mellyből kitérték, ismét vissza fognak menni.

A' Követek Kamarájának Nov. 21-kén tartott Ülése igen különös volt. A' jobb és bal oldal legszélső részeinek tagjai, a' törvényházon tsak nem mindég kivül vóltak, a' helott is egy más közt tüzesen beszélgettek. A' Praesidensnek a' Követek vissza hívására fordított minden igyekezete hijába vólt. — A' hadi Minister a' Kamarának egy törvényjavallatot adott által, melly a' száz napok alatt osztott rangokról és megtiszteltetésekről szóllott. A' Minister ez alkalmatossággal azt mondá, hogy a' Kamara és Korona érzései ezen tekintetben, tökéletesen egyet értettek, 's még is az, a' már voksra bótstott törvényt eddig nem hajtotta végre. Az új javallat leginkább a' hivatalokat letett személyek fizetését és a' katonai tiszteteknek régi szolgálatját tárgyazta, de a' mit az Igazgatószék tsak 1850 tól fogva akar megismerni.

A' következő nap az az Nov. 22-kén tartott ülés hasonló elégedetlenséget jelentő mozgásokkal folyt le.

Míg az Oppositio tagjai, a' közönséges ülések házát oda hagyván, a' közelebb kijött Királyi rendelés ellen való Protestationak ollyan módon való készítésében foglalatoskodnék, hogy az a'

Király elébe küldödhessék, az alatt oda bent a' ministerek részén levők amazoknak protestatiójok ellen dolgoztak.

Az Ország-nagyjai Kamarájának Nov. 20-ki Ülésében, hol több Pairek jelentek meg, mint rendszeren szoktak, a' Praesidens közlé: 1-ór a' Követek Kamarájából jött Követségnek azon jelentését, hogy ez a' Kamara, a' X Károly és maradéki számkivettetését illető végzést elfogadta. 2 or Casimir Perier Urnak egy levelét, mellyhez a' holtig való 36 Pairek kinevezéséről szolló Királyi rendelés volt mellékelve. Ezen kinevező-királyi Rendelés, és a' kinevezett Ország nagyjai okleveleinek megerősítése egy Biztosságra bízódott, olly tzéllal, hogy minekutánna ez, a' közönséges Ülésekben a' reá bízott dolgokról hirt vizs, 's ellene senki sem mond, akkor a' Kamarának hallgatása úgy tekintőd-jék; mint annak jele, hogy az, az Új Paireket megesmeri, a' kik az után haladék nélkül bocsátathatnak az esküvés letételére. A' mi a' következő nap tartott Ülésben némellyek részéről valóság-gal meg is történt. Ugyan is Gróf Raigecourt Ur, (tagja a' kinevezett pairek Oklevelei megvizsgálására rendelt Biztosságnak) jelentvén, hogy 13 új Pairek okleveleiket beküldötték, 's azok megerősítették, két tagok rendeltettek az új Paireknek a' gyülesbe forma szerént való bevezetésre, kik is, nevezetesen Hg Bassano, Bondy; Báró Cuvier, Davillier, de Cessac, Gilbert des Voisins, Poitevin és Türenne — az esküvést mindjárt letették. Ezen Urak a' jobb oldal utolsó sorában foglaltak helyet.

A' Lyoni zendülésnek napján az az Nov. 21 ken estig mik történtek, közelebbi Ujságlevelünkben közölttünk. A' Folytatása egy, Lyonban Nov. 23-kán estveli 6 órákor költ levél szerént ímé

következik. „Hétfőn (Nov. 21-kén) éjtszaka tsendesség volt. Mind a' két fél nagyon vígyázott. A' Nemzeti gárda az útszakon mindenütt de különösebben a' Fabrikások házainál állott őrt. A' munkások pedig önnön táborokban. Ezek a' szomszéd falukba segítségért küldtek, 's azt meg is nyerték; és az ütközethez más nap reggel ismét hozzá kezdtek. Egy Batallionnal, melly a' szomszédságból érkezett, az óltalmazó katonának serege is megsaporodott. Így felkészülve reggel nyoltz órákor hirtelen hallják, hogy a' Moránd hídján (a' Rhodanuson) lévő öröket a' munkások megtámadták. Ezen hadi fogás miatt a' Kir. Seregeknek egy része kénytelen volt magát visszahúzni, még pedig annyival inkább, mivel a' Morand hídjához a' Városháza igen közel van. Dél tájban a' városhól dél és N. Nyúgot felé való kimenetelt sántzokkal elzárják, 's így azon kis helyre szorított seregekre és Nemzeti gárdára mindenfelől tüzeltek. A' külső városok lakosai 4 órákor egész a' Kaputzinusok útszájáig nyomultak, elannyira, hogy a' seregek és a' Nemzetigárda kénytelenek voltak a' házakba venni magokat és onnan lövöldözni. Ez ugyan naplementekor megszűnt, de éjfél után az egész léneaseregnek, különösen pedig a' lovasságnak nagy veszteségével irtóztató tüzesen ismét elkezdődött. Azonban a' sereg a' Genf felé vi-vő úton nagy nehezen kivergődött, 's magát minden ágyúival együtt a' legközelebbi hegyeken lévő erősségekbe vette; a' honnan a' Nemzeti gárdának egy kis maradványával meg maig sem mozdult ki. — Ma reggel (Nov. 23.) a' mint beszélük, 18 házat hánytak szelleyel. Azon kereskedőknek és fabrikásoknak, kikre a' nép igen boszszankodott házi eszközeiket öszvetörték, selyem portékáikat pedig elégették. A' ragadozók.

nak halál a' fejeken; a' mit ezt, két ragadozó példája bizonyítja, kik mind ketten meglövetettek. Az ezüst készületeket és pénzt, házi eszközöket, könyveket 's a' t. mind elégették. Tsaka' nyoszolyákat, derékalyakat és takarókat tartották meg, 's ezeket öszve szedvén a' megsebesítettek számára a' városházához küldötték. A' kár megbetsülhetetlen. A' holtak és megsebesítettek számát legalább is lehet 500-ra tenni. A' Praefectus és a' törvényszékek a' városban maradván, nemzeti katonaságot állítottak fel, mellyben minden részt vehet, — de azomban a' Nemzeti gárdának formaruhája meg van tiltva, azért, hogy az alkalmatosságot a' zavarodásra ne adhasson. A' fegyverben levő munkások között, mind a' mellett is, a' rend igen nagy. Kerülő örök járnak fel 's alá a' városnak azon részein, a' mellyek a' veszedelemnek inkább kivannak tételve. Az útszákon való seregélyés és meg állás nem különbben az ablakoknál, mivel még bátorságban senki sint, meg nem engedtetik. A' Praefectus hirdetésében, mindeneket a' tsendeségre és rendre int. Lehetetlen látni, mi lesz dolgainkból, és miképpen üt ki a' munkásokkal való egyességre lépés. Ha új seregeink jönnek, az ütközet bizonyosan meg fog újulni vagy legalább a' város katonasággal meg fog rakattanni. A' Lyon kereskedése, minden esetre megszűnik még pedig nem kevés időre, 's hát még ha a' telet elgondoljuk, az arra való kinézés reánk nézve legkeservesebb. Nem ok nélkül való a' jelen éjtszakai félelmünk is. Egyéberánt a' kerülő örök szemes vigyázása mellett reménylünk, hogy a' tűz 's egyéb szerentséltenségektől meg menekszünk. Nem sokára kiséül, ha valyon a' munkások dolgai e' ezen szomorú esetek, vagy pedig valamely politikai párté. Ezen kiáltások: Éljen a' Közönséges társaság!

Éljen második Napoleon! mellyek, sokaknak állítása szerint, sokszor hallatszottak a' zürzavar közt, inkább tsak személyes kívánságok lehetnek, annyival inkább, mivel egymással nagyon ellenkeznek. Más felől egész bizonyossággal állítják sokan, hogy a' felzendült munkások, pénznek, 's a' magok általmazására szükséges hadi készületeknek, — mint a' kard, puska, puskapor, golyóbis, 's más e' feléeknek szükiben nintsenek.

Az alsó rajnai Kurír Nov. 28-kán jelenti: hogy az Orleáni Hertzeg és a' hadi Minister tegnap estve 4 órakor érkeztek egy faluba, melly Lyontól 3/4 óra járó távolságra van. Generallieutenant Lallemand Elzászban a' lovasság Divisiójának Commandánsa, és ott körül belől több tisztek, ma vettek parantsolatot a' Lyonba való menetelre.

Ugyan az az Ujság közli azon Próclamatiókat is, mellyek Nov. 25 dikán Lyonban adódtak ki. Ezek közzül egy, arra inti a' Lyoniakat, hogy győzedelmek után, mutassák meg azt, hogy a' rendet szeretik, hogy ök magok mérséklők és nagy lelkiűek. A' másik a' felzendülteknek azon hirdetése ellen protestál, melly a' törvényes tisztviselők eránt tartatott engedelmesség megtagadásáról szóll; a' harmadik így van: Munkások! A' ti kerületbeli Elölülőitek hozzáam fognak jönni, hogy Elöljáróitokkal együtt sérelmeitek enyhítése eszközeiről közül akarátul tanátskozzunk. Jó polgárok ezek, bízzatok benne. Hallgassatok reájok, és engedelmeskedjete nekik, midön ezt mondják, hogy a' ti és a' mi fő szükségjeink, a' rendnek megtartásában, és a' köz tsendességnek visszaállításában állanak. Felszóllítom Praesidenseiteket, hogy mindegyütt jöjjenek

hozzám minél előbb. Én éjjel nappal minden órában kész szívvel fogadom őket. Munkások! Tiszteljétek a' törvényt, és legyenek szentek előttetek tulajdon javaitok. Ne engedjétek hogy a' gonosz indulatúak javaslása elfoglalja és olyan tselekedetekre hajtsa a' ti szíveiteket, mellyek gyalázatotokra szolgálnak. Atyátoknak neveztetek engemet, én pedig csak jó gyermekeknek akarok attyok lenni. Lyon Nov. 23 kán 1851.

Dumolard Praefectus.

N a g y B r i t a n n i a.

Portsmouthból Nov. 12-kén jelentik: hogy, a' Revenge és a' Magiciennenevű amaz 78 e' pedig 24 ágyús hajók, mellyek a' fővenyes partoknál levő flottához tartoznak, az oda való kikötő helyekbe érkeztek. Ezen flottához tartoznak még ezeken kívül a' Talavera, a' Wellesley a' Tribune, Galathea, a' Curasao, az Imogene a' Tweed, a' Charybdis és a' Brisk. Azt mondják, hogy a' Hágában levő Anglus Követ Admiral Warrennek megizente, hogy a' flottának a' Hollandiai partokon újonnan való megjelenésére, hihetőképben semmi szükség nints, mivel annak az Ország-nak Igazgatószéke a' hajóssereg együttlétéről és tzeljáról tökéletesen meg van győződve. Azonban az azon partok sajka kórmányosi mindég a' hajón voltak.

Bristolban nagyon iparkodnak a' lerontott házaknak ismétleni felépítésén. Az oda való Újság levelek szerént a' magános jószágokban esett kár 67,600 font sterlingre betsülletik.

Newmarketben nem régen egy nagy summában való fogadás nyerődött meg. Osbaldeston egy gazdag földes Ur 1000 font sterlingben fogadott Obester Charité Urral, hogy ő 10

óra alatt 200 anglus mértföldet lóval el-futtat. Osbaldeston, minekutánna gyakorlás kedvéért egész héten által nap-jában 20—70—80 mértföldet lovaglott volna, November 6 kán a' futtatáshoz hozzá kezdett. A' dolog eldűlese napján még több hasonló fogadások is tétettek. Osbaldeston Ur 1000 f. st. ellen 2000 f. st-el fogadott, hogy ő nyer. Ezen kívül egy valaki 1000 f. st. tevén fel 1000 ellen azt állította, hogy a' már sokszor említett Ur, pályáját 9 óra alatt nem végzi el. Osbaldeston Ur ebben is megegyezett. A' felek reggeli 6 órakor, a' Newmarketnél kipétézett helyen megjelentek. A' pályafutóhely tett 4 Mértföldet. s annak végén mindenkor pihent lovak állottak készen. Osbaldeston Ur 7 óra után 12 minutummal ült lóra, s a' lovagláshoz a' legrosszszabb időben kezdett. Először csak lanyha, azután pedig nagy zápor eső esett tsípös hideg széllel öszveköttette. De azért a' tsügedhetetlen lovag 5 óra, 11 1/2 minutum alatt 30 lovakon 120 mértföldet vágatott. Ekkor egy ideig pihent és a' társaság öszvejövelele helyen, a' maga meg frissítésére evett ivott, magát a' jelen levő aszszonyságokkal mulatta — 6 1/2 minutum múlva ismét lóra ült, lova, — melly már a' 51-dik volt — vele esett, de minden sérelem nélkül. Utolsó fordulásakor az idő már olyan szörnyű rossz volt, hogy a' lovat a' lovagnak nagy mestersége és ereje indithatta a' futásra. — A' nyertes lovagot a' tzel-nál mindenek nagy örömet mutató tetszéssel fogadták, — ki is óriási munkáját 8 óra és 42 minutum alatt végezte el, melly idő alatt több 1000 f. st. is nyert.

Sunderlandból nagyon meg nyugtató tudósítások érkeznek. Angliában általánfogva tagadják, hogy az ott uralkodó betegség tulajdonképpen való

Ásiai Cholera volna, azt csak magát elszórva mutogató cholérának (cholera sporadica) vallván, melly ezen országban a jelen esztendőben igen gyakori volt. Sőt a Times az Igazgatásnak is szemre hányásokat is tesz, hogy holmi haszontalan rendelkezései által az Anglus kereskedésnek véghetetlen károkat okoz, Doctor Damnak a Sunderlandban előjövő betegség eseteinek seregekre osztása, a mint hivatalos tudósításaiból láthatni, olly különös, hogy annak a fent említett hamis hírekre igen könnyű volt alkalmatosságot szolgáltatni. Mert ő tudósításaiban a betegségeket a következő 3 rendre osztja u. m. hasmenésre, közönséges és veszedelmes cholérára. A két első rendbeli betegek között egy sem hal meg, ez utolsó rendbeliek között pedig egy sem gyógyul meg; — a honnan szinte úgy látszik, hogy az itt lévő felosztás a következők szerint esett meg, mert különben nem lehet elgondolni, hogy a szokott hasmenésben lévő személyek miért tétetnek ezen listába — Edinburghban is adta magát olyan eset elő, mellyen némelly Doctorok az Ásiai cholérának minden jeleit megtalálták, mások pedig egyet sem.

A Cholérának Angliában volt előszöri megjelenése Londonban mindent nagy rémülésbe hozott. Seregenként tödültek és imádkoztak az emberek a templomokba, olyan embereket is lehetett ott látni, a kik talán csak most mentek oda legelőször. Minden félelem mellett is a kereskedés s az útszákon való jövés menés csak olyan eleven volt, mint annak előtte.

B e l a O r s z á g.

A belga Képviselők Kamarájának Nov. 19-kén tartott Ülésében, a külső

Minister a következő tudósítást tette: „Uraim! a Király, reám bízta, hogy a Kamara és az Ország már régóta kívánna, hogy nevezetesen Londonban az ő hatalmasságok képviselőivel újonnan tett alkudozásaink elhatározó következtetéseit, valahára már közölném az Urakkal. — A szükség erejétől kényszerítette, meghatalmazták Uraságtok az Igazgatóséket, hogy az, a Belgium és Hollandia elválasztásáról szóló Tractátust, az ország Interesséjével egyező feltételek alatt megismerhetí és aláírja. Ehez képest vett instructiói szerint Weyer Ur két követési jegyzést adott a Conferentziának által; mellyek között az egyikben a kérődött, hogy módosítaná a Conferentia a 24 cikkelyeknek, a határt — az adósságot, és a hajókázást illető pontjait. Ezen kérésre a Conferentzia Weyer Urnak általán fogva tagadó feleletet adott, és azt ugyan azon szavakkal közölte a Hollandia meghatalmazottjával is. Weyer Urnak a Conferentziához intézett másik hivatalos jegyzésének foglalata ez: hogy a Conferentzia esmerje meg a Belga Ország függetlenségét, és Öfelségét, Belgák Királyának; s ezen utolsó kérés következtetésében készült a már tudva lévő 3 cikkely, melly 25, 26, 27-dik számok alatt az 24 cikkelyekből álló tractátushoz adatott. Ha nem emléteném is tudnák az Urak, hogy ámbár a 27-dik cikkely a helybehagyás kitesereléséről szöli, mindazáltal ez a Tractátus éppen nem elhatározó, és nem olyan a mellyet vissza húzni ne lehetne; — a helybehagyások kiteserelése csak tsupa Formalitás lévén. — A Minister után Gendebien Ur beszélt e képpen: Uraim! a Minister éppen most mondá, hogy a Conferentzia a Hollandiai Király meghatalmazottjának ugyan azon feleletet adta, azon módosításokra nézve, mellyeket Vilhelm Király a 24

tzikkelyeken kívánt tételni, mint minékünk. Szeretném tudni, ha valyon esmeretesek e' a' Minister előtt a' Hollandiai Királynak azon kívánságai, mellyekre az a' Conferentziától a' nekünk adott-hoz hasonló Feleletet kapott. Ezen kérdésre a' Minister hamarjában felelni nem tudván, azzal vágta ki magát, hogy ha a' Kamara érdemes tagja, neki beszédjébe bele akar szóllani, azt vele más-kor előre közölje. Gendebien Ur tehát meg ígerte, hogy a' jövő Hétfőn ugyan ezen kérdést ismét elébe fogja tenni a' Ministernek.

L e n g y e l O r s z á g.

A' Tsászár és Király nevében, az ideigvaló Igazgatószék Nov. 1-ső napján a' következő rendelést tette közönseges-sé: 1-ső tzikkely. Azon okleveleknek és végzéseknak, mellyek a' Revolutio alatt készültek és végrehajtandó clausulával, de nem az Uralkodó nevében vagynak ki adva, semmi végrehajtó erejek nints. 2 dik tzikkely: A' törvényszéki jegyzőknek, a' tartománybeli Régenseknek és Notáriusoknak hatalom adatik arra, hogy a' Feleknek, ha kívánják, ók leveleiket, a' Revolutio előtt szokásban volt forma szerént készítvén el, kiadhatják, és a' végrehajtó tisztségek tsak az ezen alapok szerént készült Rendeléseket és Okleveleket hajthatják végre. Az ilyen új kiadásokban az oklevelek és Rendelések tulajdonképpen való Dátumain kívül, az ő mostani kiadások Dátumának is ott kell lenni.

O r o s z O r s z á g.

Az Orosz korona örökös Nov. 8-kán délután 2 órakor érkezett Moszkauba. A' Város lakosi ezen Nagy Herceget, mint jövendőbeli uralkodójokat,

a' kinek köztök volt születésével kevélyek, leírhatatlan örömök között fogadták.

A' napnyúgoti Kirgis-Kozákok Szultánja, Bey Muchemed Aitsuvakov ama nagyhírű világhódoltatónak Dschingis-Chánnak második Unokája, az Orosz Tsászár hűségére Oct. 18-dikán esküdött meg Orenburgban. Melly alkalmatossággal, méltósága jelein, úgymint, az Ország Zászlóján, petsétjen és a' Diplomán kívül, Ő Felsege a' Szultánnak ajándékban igen drága kardot adatott által.

A' Pétervári Ujságokban több értekezések foglaltatnak az Orosz Birodalomnak mostanában nagyon szóban forgó jelen politikai állapotjáról. Azok közül egy, azon szemrehányást igyekszik meg tzáfolni, mintha Orosz Országának minden igyekezete tsak a' hódolásban állana, 's a' közelébb múlt esztendőök történeteit hozza az Olvasók emlékezetébe vissza; — a' második azt mutatja meg, hogy millyen boldog most Liefland az Orosz Királyi páltza alatt; — a' harmadik pedig a' Lengyel dologról és azon szemrehányásokról, mellyekkel Orosz Ország e' részben terheltek, a' következő szavakkal fejezi ki magát: „Nem kérkednek az Oroszok az ő Vilézségekkel, — 's nem tartják és nevezik kitsiny szívűeknek sem a' Törököket, azért, hogy azokat a' Duna partjaitól a' Balkánon keresztül Fő városoknak egészen a' Kapujáig nyomták; — sem a' Frantziákat, a' kiket ók tiszteletből Moszkautól fogva egész Párisig kísérték; — sem a' Németeket, kiknek hazájok megszabadítására atyafiúi szeretettel nyújtottak segítő kezeket. Most is megadják és befizetik az Oroszok az ő tör'sék atyafiai a' Lengyelek vitézségének 's bátorságának a' tartozott adót és tsak azt sajnálják, hogy

azok egy jól meg nem gondolt dolognak Óltalmazásában olyan nyakasok voltak. A' lengyel rettenhetetlen bátorság és nagy lélek megesmerésével állottak az Oroszok ki az a' minap folyt ütközetekre; — mert a' ditsőség csak egyedül azokat illeti, kik bátor vitéz és lelkes ellenségen vesznek győzedelmet. Az ütközetek vége mutatta meg ama nemes vetélkedésben azt, hogy melly bátorsággal és állhatatossággal hadakozott mind a' két felekezet. Midőn az Oroszok a' Lengyel vitézséget meg esmerik, kéntelenek meg vallani egyszersmind azt is, hogy sokkal nagyobb ditsőségekre vált volna a' Lengyeleknek, ha azok az ő vitézségeket nem tulajdon testvérjek t. i. azon Oroszok ellen használták volna, a' kik, nekik a' régi megsértésekért meg engedtek és az Orosz Országban történt pusztításokért 's a' Moszkau felégetésért azt tselekedték Lengyel Orzággal, hogy annak jóllétét visszaállították. (Folytatása következik.)

B é t s.

Béts belső és külső városaiban Sept. 14-kén déltől fogva choleraiban:

Nov. 2-dikán délig megbetegedtek 7-en, kigyógyultak 11-en, meghaltak 4 en.

Nov. 3-kán délig megbetegedtek 6-an, kigyógyultak 15-en, meghaltak 3 an.

Dec. 4-dikén délig megbetegedtek 7 en, kigyógy. 13 an, meghaltak 4-en.

Dec. 5-dikén délig megbetegedtek 2 ten, kigy. 4-en, meghaltak 4 en.

E' szerént Sept. 14 kétől fogva Dec. 5-káig megbetegedtek 4017-en, kigyó-

gyúltak 1979, meghaltak 1922-en, orvoslás alatt vagynak még 116-an.

Ma g y a r O r s z á g.

Poson. Dec. 2 dikán. Tegnap előtt két olly férjfiaknak temettetése tartott itt, kiknek szerentsétlen szomorú esetekben az egész város lakosi fájdalmas szívvel részt vettek. Ezek a' Bétsi igen Érdemes Könyörülő Szerzetes Rendnek tagjai voltak; ú. m. P. Schober Jeremias P. Provincialis, és P. Gyra Adalbert a' Rend Titoknok, kik Bétsből a' P. Priorral F. T. Pisch Chrysogonnal együtt indultak le Poson felé, 's estve öt óra után a' Poson felé vivő töltés végződésénél a' Duna kiáradásán keresztül akarván hajtani, a' kotsis az útat nem tudta 's a' víz mélyére ment, hol a' kotsi felfordult. Itt találák a' két nevezett Tiszt. férjfiak irtóztató halálokat. A' T. Prior megmenté életét az által, hogy a' kotsi tetejére vette magát, míg a' kotsisnak, kit a' hullám a' part-ra kivert, Engerauban tett jelentésére, segítség jöven a' T. Prior, a' veszedelemből kiszabadított. A' két szerentsétlenek szomorú halála annál érzékenyebben meghatotta mindenek szíveit, hogy mind ketten átaljában mint a' Conventnek díszei nagy tiszteletben voltak.

A' pénz folyamat December' 5-ik napján; közép ár:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji	87 1/2
Az 1820-béli sorsosok,	117 3/4
Az 1821-béli hasonlók,	129 1/8
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji,	46 7/8 for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek	— — for. ton

Szerkesztető és Kiadó M á r t o n J ó s e f, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomatató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)